

Tepe se, bilježi i slika:
IVAN LEČEK

Svako naše selo ima svoje male junake, ljude koji su žrtvovali svoje slobodno vrijeme da nešto naprave za svoje selo ili su po nečemu znani. Ovo je posvećeno njima i njihovim selima.

Na zasadskim bregima sve je bilo moguće. Pa tako i to da su jedno vrijeme pripadali dvjema župama. Dijelovi Habaj i Markovčina pripadali su župi Vratišinec, a ostale ulice Jugoštinova, Bajuk - Toplekova, Fadan, Tukova i Logožarec pripadale su župi Sveti Juraj. Svaka ulica ima svoju povijest. Sve se šire lepežasto od glavne ulice Drum, na koju su i vezane. A tu je onda sve. Škola, dom kulture, vatrogasne prostorije, mjesni odbor, trgovina i krčma ... A kad je krčma u pitanju, to je posebna priča. Dugo je nisu imali. Onda kad bi je dobili imali su u jednoj godini dvije fešte. Jednom kad bi je otvarali, a drugi put zatvarali. Sada se zove Baby Blue. Valjda će ona opstati. Jer prijašnja je nestala. Ai oni koji dolaze redovito na svoju bocu pred trgovinu sada su tamo postali nepoželjni. Tako to ide. Nema više ni stare Tukovice u Tukovoj ulici. A tamo je nekada bila seoska ljekarna. Liječilo se ljude i stoku. Sve na isti način. Nije znano jesu li morali proći kroz dio zvan Kolodvor. Ili otići po vodu na izvore Čurek i Prališće. Ili na slavni Duplek. Izvire ovdje i potok Brodec koji onda u Peklenici utiče u Muru. A o šumama Markovčina, Ribnjak i Padulek da se i ne govori. Nitko se nije vraćao iz Paduleka bez vrganja. A danas u jednoj grabi imaju i ribnjak. Neki tvrde da tu ima i riba. Nikad ih nisu pekli jer se tu peku samo "plodovi koca". Anestalo je i logožara u dijelu zvanom Logožarec. Svi su stanovnici nosili sa sobom "cekere" zvane "logožari". I po tome je i prozvan cijeli taj dio. Logožarec.

Čakovečki plac je bil naš

Nekada su Zasančarke redovito odlazile na plac u Čakovec. Nosile bi sve što se moglo prodati. A da su bile vješte i snalažljive, govori i to

Andelko Kovačić, predsjednik VMO-a, sa suprugom Ljiljanom i kćerkom Andrejom. - S potporom svojih dviju dama lakše je izdržati obveze

Franciska Novak, jedna od najstarijih stanovnica Zasadbrega. - Nebrem se niti zamisliti kakše je bilo negda tu

Dio uprave NK Zasadbreg: Stanko Mesarić, Goran Zdravec, Miljenko Bakačić i Andelko Kovačić

Članovi Vijeća Mjesnog odbora Andelko Kovačić, Josip Kovačić, Dušan Perhoč, Miljenko Bakačić, Ivan Jambrović i Draženka Medlobi

Istočna vrata "ulaza u raj" od strane Slemenica kroz nekada neprohodan klanac. Tu je odmah odvojak za Markovčinu, gdje se može zabaviti i streličarstvom

MALA TEPEŠIJA po međimurskaj selaj III/5.

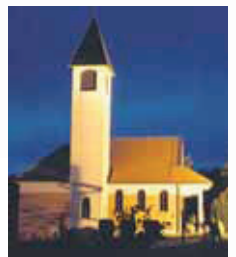
Negda smo bili na dosti hudom glasu, ve pa smo ipak na dobrom

Dom kulture s etnokutkom u dvorištu

Evo kako se pokazuje zajedništvo Zasančara. Izgradnja etnokutka

Kapelica Kraljice Mira u kojoj sada mladi župnik služi misu svake subote

što su se često vraćale po novu robu. I to bi znale prodati. Ostalo je u sjećanju da su bile i jako dovitljive. Tako je zapamćena i ova šala. Očajni dečko pita pucu kojoj se već duže udvara: - Zakaj mi nećeš biti žena? A ona veli: - To je ve čistam nekađ drugo jer ti si me predi pital ak očem večno biti tvoja. Nije zapamćeno iz kojeg je dijela sela bila. No, ima nešto posebno u Zasančarkama. Tako vele Zasančari. Oni to najbolje znaju paksu sve svoje žene uključili u kulturno društvo ili vatrogasce. Vele nekse negdje drugđe "skričiju" kaj ne moraju doma. Žene pak vele da jednostavno žele imati muže pod kontrolom. Kak je da je, ipak su se nekada najradije ženili doma. Tko bi znao kako je to ispalo, ali prema

zadnjem popisu živih, u Zasadbregu je bilo više muškaraca nego žena. Ništa tu nije kao drugđe. I onda, da stvar bude zanimljiva, u kulturnoj udruzi nema dosta muških plesača. Pak dolaze i iz drugih sela. Otišla su stara vremena kad ni jednu pucu nisu dali iz sela. Ali, gdje su onda oni. Sad su dali drugi uvjet. Može doći svaki dečko koji zna plesati. To sada, ali priznaju da su oni koji su se doselili donijeli nešto. Ako drugo ništa, nisu bili za bitku.

Z "lučnicom" smo prali obloke

Nekada su Zasančari bili poznati po tome što su, kako sami kažu, "z lučnicama - sekirama prali obloke". Tako su bili znani nadaleko

po tome što su svaku zabavu "rasturali" oko deset navečer. Vele da to zato jer je nebo iznad Zasadbrega najljepše u Međimurju pa su onda oni koji nisu htjeli gledati dobili po glavi pak "su vidli sve zvezde". Ipak je to šala, ali nije šala da ih je bio glas da se tuku i v "svetek i petek". Bila su to teška vremena za Zasadbreg, jer je na svim izlazima iz sela bilo takvo blato da nisu mogli ni van. A još teža kad su dobili petogodišnju zabranu održavanja zabava u selu. Bilo je vrijeme kad je bilo i normalno da se potuku na utakmici. Zato su, kako vele, i napravili dva igrališta. No, ipak to iskustvo "kaj su se zbuhal i v petek i svetek" dobro im je došlo kasnije u Domovinskom ratu. Prema broju stanovnika, najviše

je u cijelom Međimurju sudjelovalo upravo Zasančara. Time se posebno ponose. A vele da to nije ni čudno jer su navek držali glave skupa. Da nisu, ne bi tolika toga napravili za selo. I branili uvijek svoje. I to uvijek složno. I uvijek su spremni za akciju. Bilo da je za jelo ili za delo. Što god da se radi u općini, uvijek su najbrojniji. Ističu da su duhom bliže "prema onima dolje". I da si baš ne pašu s ostalima u općini. No, što je, tu je.

Bili smo i Zasadje

Ostalo je u starim pričama za bilježno da se selo nekada zvalo Zasadje. Toliko je voća bilo ovdje. Samo su ga teško mogli odnijeti iz sela jer se kroz Toplekov klanac

prema Žiškvcu jedva moglo proći. Bilo je to prošlo vrijeme "nabijara, tukara, čehara" ... Ali i rudara. Danas više nema uspomena na to. Ali, tko zna. Jer selo leži na naslagama ugljena. "Rovali" su oni nekada i tu po svojem ugljenu. Ali danas to čine samo po goricama. I ne piju više jabučnicu kao nekada. Jer do žetve bi nestalo vina pa bi se onda pila jabučnica. I po tome su bili poznati. A ta je jabučnica, pa rakija i sve drugo odlazilo i u Mursko Središće i u Lendavu. Život ih je natjerao da se moraju boriti. Roba se prevozila biciklima. Samo oni koji su ih imali. Ostali pješice. I da uvijek krenu dalje. Kažu dasu to naučili od vrbaca. Koji kad se zaletu u drvo samo zapjevaju: Živi! Živi!, i odlete

Samo su dva mjesta na svijetu na sedam brežuljaka. Rim i Zasadbreg. Ovaj prvi ipak nije kod nas pa je svu ljepotu u Međimurju prepustio Zasadbregu. Prema predanju, selo je dobilo ime po tome što se tu uvijek sadilo po sistemu "zasadi breg". I tako je postao Zasadbreg. Ali postoji i druga priča. Da je na predjelu zvanom Habaj bila kurija velikaša Zasada. A onda su doselili i drugi. Nema dokaza ni za jedno ni za drugo. Ali, ako se u Rimu sve saznava na Forumu, ovdje se sve saznaje na Drumu. To je ulica, središte svih zbivanja i objava novosti. Zasadbreg ima još jednu važnost. On je istočni ulaz u bregove. Kažu Zasančari u šali da dolazi tim putem sve što je istočno "od raja na sedam brežuljaka". Možda je danas, ali nekad valjda ni Božek nije znao da je tu raj.

izi prom
40315 MURSKO SREDIŠĆE
Frankopanska 8
Tel. ++385-40-543-392

Veterani NK Zasadbreg

dalje. Takvisu i oni. Makar sa svojoj brijega vide i Koprivnicu, ne divise drugima, već žele promijeniti svoje bregove. Došlo je vrijeme da im drugi zavide. Pa čak i na tome da se svake prve srijede u mjesecu u selu mjeri tlak i šećer. Ali samo ujutro. Jer poslije je sve drugačije.

Radi smo zbigecani, a imamo i zakaj

Kažu Zasančari da su svu snagu pretvorili u zajedništvo. I sve su napravili sami. Ali i da su u Svetom Jurju uvijek na njih gledali s visoka. Pa bi tako uvijek i u školi u Jurju bili u "C" razredu. Ali ipak su Zasančari uvijek bili među najboljima. Sve ono što je bilo u prošlosti davalo im je snage da budu uporni. I da si sve naprave sami. I po tome budu

iznad drugih. Kažu da druga sela u općini tek sada rade ono što su oni imali prije trideset godina. I da milosti nikad nisu tražili, već bi zasukali rukave. No, kad je u pitaju kultura, tu su za deset godina napravili pravo čudo. I postali poznati širom Hrvatske. Folklorasi i tamburaši. A tek njihove maske. Dečki su Mukavci, a žene Vješice. No, kako vele, to je samo za jedan dan veselja. I u veljači. Inače, kad su negdje, vole biti zbigecani. Tako su jednom na državnom prvenstvu vatrogasaca bili najbolje zbigecani. To su svi zapazili i odonda su Zasančari jako gizdavi. Kažu da je došlo novo vrijeme. I novi glas za Zasadbreg. I da se više nikad neće ponoviti staro vrijeme. Kažu u šali da svoje teško daju, ali ako netko nešto donese rado uzmu. I još nešto. Hvale se Zasančari, rekao im je to profesor Bajuk, da se zvjezdanog neba nikad ne možeš nagledati. A oni su k tome dodali: - Niti lijepih lica naših Zasančarki.

Seoske zanimljivosti

Zajednička fotografija članova KUU-a "Zasadbreg" poslije jednog nastupa

Zasadbreg pripada općini Sveti Juraj na Bregu i istoimenoj župi. Selo je udaljeno oko dva kilometra od državne ceste Mursko Središće - Čakovec, na prvim bregovima. Imaju sedam ulica ukupne dužine preko devet kilometara. Svaka ulica nosi svoj povijesni naziv, ili je dobila naziv po nekom od prvih stanovnika sela. Sve se te ulice spajaju u središnju ulicu Drum. U selu imaju dom kulture, vatrogasni dom, prostorije mjesnog ureda, područnu školu, krčmu, trgovinu i nekoliko pilova... Imaju svu potrebnu infrastrukturu, osim kanalizacije. Susjedna su im sela Frkanovec, Merhatovec, Mali Mihaljevec, Knezovec, Slemenice... Na području Zasadbrega ima 442 ha šume, 480 ha oranica, 26 ha i 101 ha voćnjaka. U selu imaju krasnu kapelicu Kraljica Mira, djele Martina Rodingera i drugih, koja je izgrađena tijekom Domovinskog rata. U školi imaju 34 djece od 1. do 4. r. zajedno s Frkanovcom. U selu imaju 30 starih dečki, 50 udovica te 15 studenata. Ukupna dužina ulica iznosi preko 9 kilometara.

Makovec, Damir Mezga, Milan Mesarić, Jeronim Salaj, Goran Zadravec, Dragutin Radek i Barbara Kneklín. Djeluje i mala vatrogasna škola koju vode Dragutin Radek i Barbara Kneklín.

Nogometni klub Zasadbreg djeluje tridesetak godina. Osnivači su bili Ivan Tarandek, Ivan Šopar, Ivan Mesarić, Ivan Marciuš... Predsjednik Kluba je Goran Zadravec, a članovi su Upravnog odbora sportski direktor Miljenko Bakač, tajnik Milan Perhoč, blagajnik Dušan Perhoč, Stanko Mesarić, Anđelko Kovačić, Damir Kovačić, Denis Rodinger, Dražen Medlobi, Smiljan Šafarić, Marijan Rodinger, Mihalj Tarandek, Radovan Kutnjak, Damir Mesarić i Mario Šafarić.

U selu djeluje i Stolnoteniski klub čiji je predsjednik Dušan Sabolček.

Najmlađa udruga je Kulturno - umjetnička udruga "Zasadbreg" koja će u prosincu obilježiti deset godina postojanja. Predsjednica je Mirjana Korunić, tajnica Barbara Kneklín, blagajnica Draženka Medlobi, a ostali članovi UO-a jesu još Zlatko Korunić, Katica Mujkić, Dušanka Panić, Ivana Bakač - Mikulaj, Davor Mikulaj i Nenad Šajnović. Voditelji su Sanja i Zlatko Bacinger te Ivana Bakač - Mikulaj i Barbara Kneklín. U prošloj godini Društvo je imalo čak 43 nastupa, a, prema njihovim podacima, čak 200 dana imaju probe.

Posebni i znameniti

Ponose se što na Institutu "Ivo Pilar" imaju dr. sc. Ines Novak - Virč. Rado ističu da se u selo ponovno vratilo prof. Josip Bajuk, član Braće hrvatskog zmaja s posebnim hobbijem - astronomijom, po čemu je poznat nadaleko.

Dio čelnštva DVD-a: Dražen Galović, Josip Kovač, Barbara Kneklín i Goran Zadravec

Mlade vatrogasne nade Zasadbrega

Tamburaši nakon jedne tradicionalne priredbe u selu "Pozdrav jeseni"

Vatrogasni dom s izloženom prvom špicrom koju su kupili u Dravskom Središću

Vodstvo KUU-a ispred brojnih priznanja koju su skupili u deset godina rada. Predsjednica Mirjana Korunić, dopredsjednica Ivana Bakač - Mikulaj, tajnica Barbara Kneklín, blagajnica Draženka Medlobi te članovi UO-a Dušanka Panić, Davor Mikulaj i Zlatko Korunić

Ženska ekipa Zasadbrega pri pomoći oko organizacije koncerta Thompsona. Cilj je bio pomoći klubu da prikupi novac za rad. Pomoći će i iduće godine

Ženska B-ekipa DVD-a Zasadbreg koju čine žene mjesnih čelnika

MEĐIMURSKA BANKA

